

Ετερόδοξος ή Ορθόδοξος?

Email: **TryCatholic@aol.com** © 2005 A.D.

Dedicated to: *St. Josaphat* (1580-1623 A.D.) Archbishop of Polotsk.

Κάποιοι ισχυρίστηκαν (και ψευδώς) ότι η λεγόμενη Ορθόδοξη εκκλησία (αιρέσεις) είναι «Ορθόδοξες» με την αληθινή έννοια της λέξης και ότι είναι η αληθινή εκκλησία του Ιησού Χριστού, αλλά είναι έτσι; Από την άλλη, είναι η Συναγωγή του Σατανά; (The Most Holy Roman Church has always rejected the heresies of the Pseudo-Orthodox Sects and has always declared in the words of the late Pope of Rome, **Pope Pius XI (1857-1939 A.D.) that**: “So, Venerable Brethren, it is clear why ***this Apostolic See has never allowed its subjects to take part in the assemblies of non-Catholics***” (Papal Encyclical ***Mortalium Animos***, Jan. 6, 1928). Περαιτέρω, διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι οι λεγόμενοι Χριστιανοί της Ανατολής (οι περισσότεροι από αυτούς) έχουν το θράσος να καυχούνται ότι είναι «Ορθόδοξοι», αλλά ισχύει και αυτό; Επιπλέον, ποια ακριβώς είναι τα προσόντα για να είσαι «Ορθόδοξος» ή αληθινό μέλος της Εκκλησίας που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός (Θεός)? Πολύ συχνά οι όροι συγχέονται και χρησιμοποιούνται κατά λάθος για να προσδιορίσουν αυτόν ή τον άλλο θεολογικό ή θρησκευτικό όρο (δόγμα) σε σχέση με την αλήθεια αυτών των θεμάτων. Πρόθεση του συγγραφέα αυτού του έργου είναι να αποσαφηνίσει και να αναδειξεί την αλήθεια των δογμάτων του Χριστού, όπως ορίζονται από Αυτόν και την Αγία Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία Του –εκτός της οποίας δεν υπάρχει σωτηρία– σαφώς το πιο αρνούμενο δόγμα σήμερα! (Cf. **Papal Bull *Cantate Domino* 1441 A.D. at the Council of Florence**: «Η Αγία Ρωμαϊκή Εκκλησία πιστεύει ακράδαντα, ομολογεί και κηρύττει, ότι κανένας από αυτούς που υπάρχουν εκτός της Καθολικής Εκκλησίας, *όχι* μόνο ειδωλολάτρες, αλλά και Εβραίοι και αιρετικοί και σχισματικοί, δεν μπορεί να έχει μερίδιο στην αιώνια ζωή. *αλλά* ότι θα πάνε στην αιώνια φωτιά, «που ήταν προετοιμασμένη για τον διάβολο και τους αγγέλους του, (Ματθ. 25:41)», εκτός αν πριν από το θάνατο ενωθούν μαζί Της. και ότι τόσο σημαντική είναι η ενότητα αυτού του εκκλησιαστικού σώματος, ώστε μόνο όσοι παραμένουν σε αυτήν την ενότητα μπορούν να επωφεληθούν από τα μυστήρια της Εκκλησίας για τη σωτηρία, και ότι μόνο αυτοί μπορούν να λάβουν μια αιώνια ανταμοιβή για τις νηστείες τους, την ελεημοσύνη τους, τα άλλα έργα της χριστιανικής ευσέβειας και τα καθήκοντα ενός χριστιανού στρατιώτη. Κανείς, ως είναι τόσο μεγάλη η ελεημοσύνη του, κανείς, ακόμα κι αν χύσει το αίμα του για το όνομα του Χριστού, δεν μπορεί να σωθεί, εκτός κι αν μείνει στους κόλπους και την ενότητα της Καθολικής Εκκλησίας». (Source: ***Enchiridion symbolorum, definitiunum et declarationum de rebus fidei et morum***, 30th ed., B. Herder Book Co., London, 1954, Article: 714, p. 230).

Ποιος είναι ο ορισμός της λέξης: Ορθόδοξος?

Πρώτον, καθώς ξεκινάμε, πρέπει να σημειωθεί ότι τα πιο κοινά βιβλία και κείμενα που χρησιμοποιούνται σήμερα, και για αυτό ορισμένα βιβλία και κείμενα στο παρελθόν, θα θεωρούν τη λέξη «Ορθόδοξος» σε χροιά με την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία (αίρεση) . Πρόθεσή μας είναι πρώτα να ξεκινήσουμε από την ετυμολογία (ιστορία) της λέξης «Ορθόδοξος» και να ακολουθήσουμε από εκεί. Η λέξη «Ορθόδοξος» προέρχεται από την ελληνική λέξη «Ορθόδοξος» που σημαίνει «σωστή πίστη ή ορθή γνώμη» διαφορετικά αποτελείται από δύο λέξεις: «όρθος –ορθός – ορθός» και «δόξα – δόξα – πίστη». Στο Webster’s New Collegiate Dictionary (1959, 2η έκδ.) η λέξη «Ορθόδοξος» ορίζεται ως: ***“Sound in opinion or doctrine”*** (p. 593).

Η λέξη «Ορθόδοξος» χρησιμοποιήθηκε στην Πρώιμη Εκκλησία για να ορίσει τη διαφορά μεταξύ των αιρετικών (ετερόδοξων) – εκείνων που αρνήθηκαν ή αμφισβήτησαν την κατάθεση της πίστης και, των Ορθόδοξων, εκείνων που τηρούσαν την αληθινή πίστη του Χριστού όπως παραδόθηκε στον Άγιο. Ο Πέτρος και οι Απόστολοι και οι αληθinoί και έγκυροι διάδοχοί τους. Από τα οποία, οι Έλληνες δέχτηκαν στο Σύνοδο της Ένωσης της Φλωρεντίας (1438-1445 μ.Χ.) για να ανακαλέσουν αργότερα (***Constantinople and the West***, by **Deno John Geanakoplos**, the University of Wisconsin Press, **p. 250** and footnotes 88 and 89, 1989; *Ibid.* p. 251; The Union was “rejected” by the foul heretic: ***Mark of Ephesus***).

Ο Ιησούς Χριστός Ιδρύει την Εκκλησία Του

Στο Ιερό Ευαγγέλιο του Αγίου Ματθαίου ο Χριστός ιδρύει την Εκκλησία Του στον Άγιο Πέτρο «τον βράχο» (Ιωάννης 1:42) όταν ο Χριστός διέταξε αλάνθαστα: «Οτι είσαι ο Πέτρος [βράχος]. και πάνω σε αυτόν τον βράχο [Πέτρο] θα χτίσω την εκκλησία μου [ενικός, δηλαδή «μία» Εκκλησία ΟΧΙ «πολλά»] και οι πύλες του άδη [άδη] δεν θα υπερिσχύσουν εναντίον της» (Ματθ. 16:18). Ο Χριστός δήλωσε επίσης αλάνθαστα στον Άγιο Πέτρο (τον Βράχο): «Και εγώ [ο Χριστός] θα σου δώσω [Πέτρο] τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών. Και ό,τι δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο και στον ουρανό· και ό,τι λύσεις στη γη, θα λυθεί και στον ουρανό» (Ματθ. 16:19). Ο Χριστός είχε σαφή πρόθεση ότι η Εκκλησία Του θα είχε ενότητα και εξουσία. Επιπλέον, η εξουσία αυτή δόθηκε στον Άγιο Πέτρο (μόνο) Βλ. Papal Bull Laetentur coeli, 6 Ιουλίου 1439 στη Σύνοδο της Φλωρεντίας — η Κεφαλή των Αποστόλων. Όταν ο Χριστός μίλησε στον Άγιο Πέτρο, του μίλησε στη δική του γλώσσα (lingua, λατ.) που ήταν η αραμαϊκή η ξεδέλητη γλώσσα των Εβραίων. Εκείνοι που δηλώνουν ότι ο Άγιος Πέτρος δεν ήταν ο Βράχος πάνω στον οποίο ο Χριστός έχτισε την Εκκλησία Του είναι σε μεγάλη πλάνη! Το όνομα του Πέτρου στα αραμαϊκά σημαίνει «Βράχος». Επιπλέον, όταν ο Χριστός είπε: «Επ’ αυτού» αναφέρεται σε άλλον (τον Άγιο Πέτρο) ΟΧΙ τον Εαυτό του. Αν ο Χριστός «σκοπούσε» να οικοδομήσει την Εκκλησία Του πάνω Του, η λογική θα υπαγόρευε ότι θα έλεγε: «Επάνω μου». Ωστόσο, ο Χριστός (στα Αραμαϊκά) είπε: «Εσύ είσαι ο Πέτρος» και η μόνη λέξη για «Βράχος» στα αραμαϊκά είναι: “kepha” Cf. ***Jesus, Peter & the Keys***, by Scott Butler, Norman Dahlgren, Rev. Mr. David Hess, Queenship Publishing, Goleta, CA., pp. 6-28, 1996. — *Τεράστιο θεμέλιο! Επιπλέον, οι Βιβλικοί μελετητές πιστεύουν συνήθως ότι το Ευαγγέλιο του Ματθαίου δεν γράφτηκε στα ελληνικά αλλά στα αραμαϊκά—αυτό διαλύει τα λάθη των Ελλήνων Σχισματικών!*

Ωστόσο, οι ψευδοορθόδοξοι δηλώνουν ότι ο Άγιος Πέτρος δεν ήταν Αρχηγός της Εκκλησίας αλλά μόνο Πρώτος μεταξύ «ίσων».

Στο αμφιλεγόμενο και αντικαθολικό έργο του πρώην Ρωμαιοκαθολικού ιερέα, ο Abbé Guettée (1816-1892 μ.Χ.) που ονομαζόταν: The Papacy — με τον σωστό τίτλο είναι — La Papauté Schismatique ; ou Rome dans ses Rapports avec l' Eglise Orientale.(Για μια εξαιρετική διάψευση του αιρετικού έργου του Abbé Guettée με τίτλο: «Guette's Papacy Schismmatic», συμβουλευτείτε: The Works of Orestes A. Brownson, Volume VIII, Detroitse, Publis 474-526, 1884.) Μεταφράστηκε (1867) από τα Γαλλικά και άλλαξε σε «The Papacy» από τον επισκοπικό αιρετικό επονομαζόμενο Επίσκοπο Α. Cleveland (Cox) Coxе (1818-1896 A.D.) της Δυτικής Νέας Υόρκης. Αυτός είναι ο ίδιος λεγόμενος Επίσκοπος

που ο πιο λόγιος και ευσεβής Λυτρωτής ιερέας Αιδ. Michael Müller C.SS.R. ανέλαβε στο λόγιο Καθολικό (τώρα εξαντλημένο και πολύ σπάνιο) βιβλίο του ***The Catholic Dogma***, Benzinger Brothers, by Rev. Michael Müller C.SS.R., 1888 A.D., pages 45-66 or Chapter IV: ***Bishop Coxes Dishonesty***. Rev. Michael Müller’s Book (very rare) is one of the best on the subject of ***Extra Ecclesiam Nulla Salus—Outside the Church No Salvation!*** See also: the Great Catholic works of ***Fr. Leonard Feeney and Orestes A. Brownson***). Τώρα, ας διαβάσουμε την αιρετική σκέψη των ψευδο-Ορθόδοξων σε αυτό το σημείο του Παπισμού και του Αγίου Πέτρου για να παραθέσουμε τον αιρετικό αββά Guettée που αργότερα έγινε γνωστός ως Fr. Βλαδίμηρος, όταν αιρετικά έγραψε: “Παίρνουμε τη ρωμαϊκή επισκοπή στην αρχή του Χριστιανισμού, την ακολουθούμε ανά τους αιώνες και είμαστε σε θέση να αποδείξουμε αδιαμφισβήτητα, ότι κατά τη διάρκεια οκτώ αιώνων ο πνευματικός Παπισμός, όπως τον καταλαβαίνουμε σήμερα, δεν υπήρχε. ότι ο επίσκοπος της Ρώμης ήταν επί τρεις αιώνες μόνο επίσκοπος, με τον ίδιο βαθμό με τους άλλους: ότι τον τέταρτο αιώνα έλαβε την πρωτοκαθεδρία της τιμής χωρίς καθολική δικαιοδοσία. ότι αυτή η τιμή δεν έχει άλλο θεμέλιο πέρα από τα διατάγματα της Εκκλησίας. ότι η περιορισμένη δικαιοδοσία του σε ορισμένες γειτονικές εκκλησίες υποστηρίζεται μόνο με έθιμο που νομιμοποιείται από τα Συμβούλια» (***The Papacy***, Reprinted by New Sarov Press, Blanco, Texas, 1866, p. 20, Author’s Intro). Ο Abbé Guettée ήταν ένας Ιησούιτης ιερέας που εγκατέλειψε το μαργαριτάρι της αληθινής Ορθόδοξης Καθολικής πίστης για την ψευδο (ψευδή) Ορθόδοξη εκκλησία (αίρεση). Το έργο του είναι γεμάτο με πολλές ασυνέπειες, λανθασμένα εισαγωγικά, λανθασμένες μεταφράσεις, πλάνες και παρεμβολές στα κείμενα από τα οποία φρόντισε να παραθέσει αυτός ο αιρετικός, όλα εκτός πλαισίου. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι δεν είναι σπάνιο οι ψευδοορθόδοξοι να βρίσκονται συνήθως σε αρμονία με την Αγγλικανική εκκλησία (αίρεση) σε θέματα μεταφράσεων, κειμένων, θεολογίας και σε πρακτικά και ηθικά ζητήματα. Πολύ συχνά οι ψευδοορθόδοξοι χρησιμοποιούν τη Βίβλο του Βασιλιά Ιακώβου (1611 μ.Χ.),***The Third Millennium Bible (1998 ed.)***, as endorsed by ***Regina Orthodox Press***. It is true that this heretical bible (***Third Millennium***) just happens to have ALL the Old Testament Books, but it is still under the auspices of the Protestant Sects. στις λειτουργικές τους αναγνώσεις και τις γραφικές αφιερώσεις τους - οι οποίες δεν περιέχουν ΟΛΑ τα Βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης (Δευτερο-κανονικά) για να μην αναφέρουμε τις λανθασμένες μεταφράσεις τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη - Ο Λόγος του Θεού παραμορφώθηκε! Επιπλέον, η ίδια ψευδο-ορθόδοξη αίρεση ισχυρίζεται ότι «δέχονται» τα Δευτεροκανονικά Βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης (***Confession of Dositheus or the Acts of the Synod of Jerusalem*** (1692 A.D.) See also: ***The Orthodox Church***, by Timothy [Bishop Kallistos] Ware, Pelican Books, pp. 208-209, 1987 [original 1963]). Επιπλέον, η συμμαχία που είχαν οι ψευδοορθόδοξοι όλα αυτά τα χρόνια με την Αγγλικανική αίρεση ήταν ανυπέρβλητη. Πρέπει επίσης να ειπωθεί ότι δεν είναι ασυνήθιστο ότι οι φιλελεύθεροι κλάδοι και οι περισσότεροι από τους πιο ραβδωμένους κλάδους της ψευδο-ορθόδοξης αίρεσης, δηλαδή η Ρωσική Εκκλησία στο εσωτερικό ή η Ρωσική Εκκλησία έξω της Ρωσίας A brief but good assessment of this Sect can be found in: ***The Eastern Christian Churches***, by Fr. Ronald Robertson, CSP., Edizioni Orientalia Christiana, Roma [Rome], Italy, pp. 123-125, 1999, 6th ed., θα χρησιμοποιήσει βιβλία Αγγλικανών και σε σπάνιες περιπτώσεις Ρωμαιοκαθολικών στην ιστορία, τη

θεολογία και τα λειτουργικά βιβλία τους. Δεν έχουν ιδιαίτερη ταυτότητα ή μια λεπτή (αρθρωμένη) αποσαφήνιση καθορισμένων πεποιθήσεων. Άλλωστε, οι περισσότεροι προσήλυτοι στην ψευδοορθόδοξη αίρεση είναι από την Αγγλικανική αίρεση (***The Orthodox Church***, by Timothy [Bishop Kallistos] Ware, 1963, pp. 326-328. ***Anglicanism is a Sect of foul heretical depravity!*** Αυτό που είναι πραγματικά αξιοσημείωτο είναι ότι οι λεγόμενοι Ορθόδοξοι μπορούν να θεωρήσουν ότι η Ρωμαϊκή Εκκλησία δεν είχε ποτέ έναν πάπα που να ήταν αλάνθαστος, όχι, θεωρούν ακόμη και ότι «κανείς» ακόμη και στη δική τους αίρεση δεν είναι per se (Λατινικός) αλάθητος. Τώρα, αν όπως λένε, ισχύει αυτό: Τότε πώς είναι βέβαιος ο Χριστιανισμός ότι είναι «σωστός» στη διδασκαλία του, αν ο δάσκαλός του ή οι δάσκαλοί του δεν είναι «αλάθητοι»; Πολλές φορές η Σχέτα θα προσπαθήσει να δείξει από την ιστορία ή από μεμονωμένα ή μπερδεμένα κείμενα ότι οι Άγιοι (***True canonized Saints of East and West firmly believed in the Papacy***) απέρριψε το δόγμα του Παπικού Αλάθητου και της Παγκόσμιας Πρωτοκαθεδρίας τόσο στην Ανατολική όσο και στη Δυτική Εκκλησία—αλλά αυτό είναι παράλογο και απέχει πολύ από την «πραγματική αλήθεια»—την οποία οι αιρετικοί μισούν! Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως: Εάν η Πρώιμη Εκκλησία δεν είχε «κανένα» που να ήταν αλάνθαστος και να ξεκαθαρίσει τη διδασκαλία του Χριστού — τότε πώς είναι σίγουρος ο Χριστιανός για την πίστη του; Οι αιρετικοί (ψευδοορθόδοξοι) δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν το επιχείρημα ότι Όλοι οι Πατέρες της Εκκλησίας αποτελούν την αλάνθαστη διδασκαλία της Εκκλησίας, αυτό δεν μπορεί να είναι! Διότι εάν έστω και ένας Επίσκοπος διαφωνούσε (κάτι που ήταν βέβαιο κατά καιρούς στο παρελθόν) σε δογματικά ζητήματα σχετικά με την Πίστη, τότε πώς επιτυγχάνεται το αλάθητο μιας συναίνεσης; Η αλήθεια δεν είναι συναίνεση αλλά Θεία Κατάθεση (Cf. ***Vatican Council*** 1870 A.D. Chapter IV, “***Of Faith and Reason***.” αποκαλύφθηκε στον άνθρωπο στο Θείο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού — Αληθινός Θεός και Αληθινός Άνθρωπος. Επιπλέον, εάν οι αιρετικοί πιστεύουν ότι κανένα άτομο δεν είναι «αλάθητο» στην αίρεση τους, τότε δεν θα είχε κανένα παρθένο και λογικό νόημα ότι Όλα τα μέλη της εκκλησίας αποτελούν την αλάνθαστη φωνή της εκκλησίας – μια αντίφαση από άποψη για άλλη μια φορά! Ακόμη και η γνωστή και συγγραφική πένα του αιρετικού π. Ο John Meyendorff (1926-1992 μ.Χ.) της ψευδο-ορθόδοξης αίρεσης διδάξε τα ακόλουθα: «Χωρίς να θεωρηθούν ποτέ αλάθητοι μεμονωμένα, οι επίσκοποι –χωριστά ή συγκεντρωμένοι στη σύνοδο– ήταν οι κανονικοί μάρτυρες της αληθινής διδασκαλίας...Οι οικουμενικές συνodoι δεν έγιναν ποτέ όργανα του αλάνητου των οποίων οι αποφάσεις γίνονταν αυτόματα αποδεκτές [...] Η πρώτη σύνοδος της Νίκαιας (325) , απορρίφθηκε για περισσότερο από μισό αιώνα πριν αποκτίσει τη γενική αναγνώριση και κατέληξε να θεωρηθεί ως το σύμβολο μιας κατ’ εξοχήν οικουμενικής συνόδου». (***The Orthodox Church***, by Fr. John Meyendorff, Fourth Revised Ed., St. Vladimir’s Seminary Press, Crestwood, NY. pp. 24-25, 1996 [1960]). Επιπλέον, ποιος θα αμφιβάλλει ότι την εποχή του Μεγάλου Ανατολικού Ορθόδοξου Καθολικού Αγίου Αθανασίου (297-373 μ.Χ.) που ήταν αγαπημένος

